

Damgaard Nielsen (FP):

Jeg hører til dem, der kan fryde sig over en godt bevaret og godt istandsat gammel bygning, hvad enten det er et beboelseshus, eller det er andre bygninger af kulturel værdi.

Når det er sagt, mener jeg også, at vi skal være vældig varsomme med ikke at gøre det alt for bureaukratisk og alt for indviklet at bevare bygninger, og vi må da også indrømme, at de helt gamle huse, der er bevaret indtil nu, jo er bevaret på fuldstændig privat initiativ. Vor bygningsbevaringslovgivning er jo set i historisk perspektiv af nyere dato.

Jeg synes jo nok, det er en nedvurdering af det private initiativ, at man nu pålægger regeringen at forstærke indsatsen for bevaring af ældre bydele. Det kan let blive så »administrativt«, at befolkningen mister interessen for det, og hvis befolkningen har mistet interessen for bevaringen, så redder det kun ganske lidt, at dette høje Ting har stor interesse i bevaringen.

Jeg kommer selv fra Ringkøbing, hvor der er gjort en stor indsats for bevarelse af den gamle bykerne, og der er også i det nybyggeri, der sker omkring den indre by, taget vældig hensyn til det gamle, så det falder i harmoni med hinanden. Jeg hilser da med tilfredshed, at noget sådant kan forekomme, men jeg synes nok, det er lige vel meget at sætte alle kræfter ind helt fra højeste sted her. Vore amter og kommuner har jo da indtil dato gjort en stor indsats på det område.

En anden art bygninger – jeg ved godt, de hører ind under Nationalmuseet – er vore landsbykirker. De er bevaret i 800–900 år, og det er da først i det sidste århundrede, at de har hørt under Nationalmuseet. Det beviser jo, at befolkningen er interesseret i at bevare de kulturværdier, vi har.

Vi skal også passe på, at vi ikke går selvet for nær, så vi gør det sådan, at der ikke er nogen, der vil købe disse gamle bygninger. Det nytter jo lidt, at vi gør dem i stand, hvis folk ikke vil bo i dem, og de skal jo også have en beboelsesmæssig standard, så folk kan være tjent med at bo i dem.

Når det gælder uddannelse i de gamle håndværk, kan jeg nævne, at jeg lige selv har været med til en stor restaurering af vores egen kirke hjemme, og det viste sig, at de lokale håndværkere virkelig kunne udføre

gammeldags, gedigent håndværksarbejde. Jeg tror, mange af vore håndværkere kan gøre det, uden at det offentlige behøver at sætte ret meget ind på omskoling osv.

Jeg vil forbeholde mig mit partis stilling med hensyn til at stemme for den omdelte dagsorden.

Albrechtsen (VS):

Det er sjældent, at der her i Folketinget kan gennemføres fremskridt med så bred enighed, som det her er tilfældet. Så må vi jo håbe, at det ikke bare er velmente ord, men at de vil vise sig at kunne udmøntes i konkret handling, ikke mindst når det kommer til, at man konkret skal sikre vedligeholdelsen af de ejendomme fra før 1940, der er omtalt i dagsordenen, og når de midler, der skal bruges til det formål, skal tilvejebringes. Men formuleringen af støtten til dagsordenen må jo betyde, at der også er vilje til det, når det kommer dertil.

Fremskridtspartiets ordførers indlæg afspejler et af grundproblemerne i denne sag, nemlig spørgsmålet om at sikre den nødvendige vedligeholdelse og bevare den private ejendomsret. Fremskridtspartiet har altså det synspunkt, at når man skal vælge imellem enten 100 pct. at fastholde den private ejendomsret og opgive bygningsbevarelsen eller acceptere en form for offentlig regulering og så til gengæld sikre bygningerne, så vil Fremskridtspartiet altså vælge at lade bygningerne gå til i den hellige ejendomsrets navn. Det er et klart synspunkt, som Fremskridtspartiet tilsyneladende står helt alene med i denne debat, hvilket da er en positiv overraskelse for sådan én som mig.

Problemet med ejendomsretten er især påtrængende, når det gælder de private udlejningsejendomme, som er blandt de dårligst vedligeholdte bygninger i dette land. Det er indlysende, at et af hovedproblemerne netop er den private ejendomsret til andres boliger, og jeg tror ikke, man kommer uden om – som fru Dorte Bennedsen var inde på det – at se på, om man enten kan pålægge ejerne en pligt til en ordentlig vedligeholdelse eller sikre, at det offentlige kan skride ind og sikre vedligeholdelsen.

En ordentlig vedligeholdelse af de gamle, private udlejningsejendomme er forudsætningen for, at de undgår at blive kondemneret